

தமிழர் நினைவேந்தல் அகவம் - சுவிஸ்

Tamilar Remembrance Foundation - Swiss

Postfach 439, 4528 Zuchwil

www.maveerarnaal.ch

trfswiss@gmail.com

15 வயதுப்பிரிவு

(01.01.2002 – 31.12.2003 வரையில் பிறந்தோர்)

எமது வாழ்வுக்காய் தம்மைத் தந்தோர்

பிள்ளையொன்று இறந்து பிறப்பினும், சதைப்பிண்டமொன்று பிறந்து தொலைக்கினும், மூப்புக் கொண்டு மடிந்திடினும், முடிவிலொரு நோய் கண்டு முடிந்திடினும், போரில் கலந்து விழுப்புண் பெற்று மானமிகுவீரர் என மாண்டிடாத பழி துடைப்பதற்காக, வாள் கொண்டு உடலில் கீறி வான்புகழ் வாழ்வில் சேர்த்த பின்பே உடலடக்கம் செய்திடும் மானமரபே தமிழர் மரபு! அந்தப் பண்பாட்டு மரபு வழி வந்துதித்த வீரமறவர்களே எங்கள் மாவீரர்கள்! அவர்கள் தமிழ்த்தாய்க்கு உரமானவர்கள்! போசனம் கிடைக்குமா? அவர்களைப் பாடாத வாய்க்கு!

“என்னடா தமிழா எங்கு சென்றாலும் உனக்கு உதையா? உன் பாட்டன் இமயம் வென்றதெல்லாம் வெறும் கதையா?” என்று ஏளனம் பேசியவர்களுக்கு, வீரத்தின் காவியம் படைத்தளித்த நாயகர்கள். எங்கள் இருப்புக்காகத் தங்கள் வாழ்வை உவந்தளித்த புனிதர்கள். மாமன்னர்கள் பலரும், ஈடல்லாத தமிழ்ப் புலவரும் சான்றோரும் பெற்றுத்தர முயன்ற முகவரியைத் தமிழ் இனத்துக்குத் தரணியிற் பெற்றுத் தந்திட்ட வரலாற்று நாயகர்கள்.

துன்பச் சிலுவையைச் சுமந்தபடி, துயர முள்முடி சூட்டியபடி, ‘அகதி’ என்ற பொதுப்பதம் தாங்கி, இகழும் இனமாய் இளைத்த எம்மை, தன்மான இனமென அடையாளப்படுத்தியவர்கள். தமிழீழ மண்ணை மீட்கப் புலிக்கொடி ஏற்றிப் புதுவீரம் நிலைநாட்டி, தமிழர் வீரத்தை எமது சந்ததியினருக்கு மீளவும் காட்டியவர்கள். தொடர் வெற்றிகள் பலவற்றை நிலைநாட்டி, உரிமைப் போரிலே ஆகுதியாகி தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் தன்னிகரற்ற அடையாளமாகத் திகழ்ந்து வரும் கார்த்திகை நாயகர்கள் எங்கள் மாவீரர்கள்.

இவர்கள் புதிய புறநானூறு படைத்தவர்கள். போரியல் வரலாற்றுக்குப் புதிய பரிணாமம் தந்தவர்கள். தங்கள் கடைசித்துளி குருதி இருக்கும் வரை உறுதி தளராது இனத்துக்காய் போராடி மடிந்தவர்கள்.

“ என்று தணியும் இந்த சுதந்திர தாகம்?
என்று மடியும் எங்கள் அடிமையின் மோகம்?
என்று எமது அன்னை கை விலங்குகள் போகும்? ”

என விதியை நொந்து புலம்பிக்கிடந்த தமிழ்ச் சமூகத்தைத் தலைநிமிரச் செய்தவர்கள். வாழைக்கு உரமாய் வாழையைப் புதைப்பது போல, உயிராய் நேசிக்கும் மண்ணுக்குப் பசளையாய் தம்மையே புதைத்துக் கொண்ட மைந்தர்கள்.

பல நூற்றாண்டு கால அடிமை வரலாற்றை வெறும் அரை நூற்றாண்டுக்குள் மாற்றி எழுதியவர்கள். காலம் உருவாக்கிய வீரர்கள் அல்ல; காலத்தை உருவாக்கிய வீரர்கள். வீரத்தின் விளை நிலமாக ஈழத்தை அறிவித்தவர்கள்.

தமிழினத்தின் உணர்வாய், உயிராய், உருவாய், அருவாய், அழகாய், மூச்சாய், பேச்சாய், வளமாய், வாழ்வாய் அன்றும் இன்றும் என்றும் இருப்பவர்கள் எங்கள் மாவீரர்கள்.

விதைகளை மண்ணில் விதைத்து விட்டுச் செடிகள் முளைக்குமென்று தண்ணீர் விட்டோம்! வித்துடல்களை விதைத்து விட்டு அந்த மண்ணை கிடைக்குமென்று கண்ணீர் விடுகிறோம்!

பறவைகள் வலைதூக்கிப் பறந்த கதை பள்ளியிலே பயின்றோம். பலமுறை நாமே பிறர்க்கு நவின்றோம். ஆனால் எப்போது அந்த பறவைகள் போல முயன்றோம்? எல்லோரும் எழுந்து நின்றால் இமயத்தின் உயரம் குறையும். இருக்கின்ற துன்பங்கள் யாவும் கரையும். நம்பிக்கை இருக்கின்றது, நம் தலைமுறையோடு தமிழினத்தின் சாபங்கள் விடுபடுமென்று! தமிழனுக்கென்று தனி நாடு வருமென்று!

எங்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்ட எமது தேசத்தையும் எங்களுக்கு மறுக்கப்படுகின்ற தன்னாட்சி உரிமையையும் அடைவதற்காக வீறுகொண்டு போராடுவோம். இல்லாவிடில் தருவதைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்படுவோம். இதனை உணர்ந்து, எமது வாழ்வுக்காய் தம்மைத் தந்தோரின் நினைவுகளை நெஞ்சில் சுமந்து ஒன்றுபட்டுப் பயணிப்போம்.

நன்றி,
வணக்கம்.